

Makamsız Şarkılarda Kayboldum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ekim 2015

Makamsız şarkılarda kayboldum
Şeceremi çentiklerken kara şeytan.
Yoğruldu demli öfkesinde yalnızlığın:
Çözüldüm, karıştım ve dolaştım.
İstikbali olmayan dünlerde boğuldum:
Esaretinde aşkın ve tınısı nasıl nasıl derin.

Hicap yüklü coğrafyalarda,
Kargacık burgacık adamlar çömeldi başucuma:
Seyreldim biteviye günden gece.
İstimlâk ettiler ruhumu,
Donattılar efkârımı ve bitimsiz tereddütleri
Hak gördüler ve neden sonra çok sonra
Uyandım öbek öbek ölümlerin göbeğinde.

Kırıktı zaman, soy kırımına uğramış insan ırkı,
Dondum kaldım çölün ortasında
Karlar yağdı temmuz sıcaklığında
Karanlığa hibeli ruhum tutuklandı ansızın
Kıdemli yalnızlığımı tam sindirmiştim ki
Kör oldu gözlerim aykırı vücutların yobazlığında
Sırta kadem bastı Tanrı:
Son bildiğim bir yok oluştu,
Öylece kala kaldığım altı üstü bir izbe.

Kütük yüklü bağnazlıkların gölgesinde
Belki de aşkın yüzü suyu hürmetine,
Sustum ve konuştum;
Öldüm ve defalarca can buldum.
Zimmetliydi evren, tedirgindi insan.
Çörelendi haşmetli gölgeler bağrıma
Yine de taş bastım bağrıma
Bağıraksa düşen payıma,
Kan kustum kızılçık şurubu içtimse de
Yol vermediler pervasızca,

Tutuklu kaldığım hangi pervasızın kalbiydi de
Soldum günden güne.

Ey aşk, demek beyhude be yalnızlık,
Sorsan keşke nedir bu sitem bu öfke.
Boş ver sen beni,
Elbet bakarım zamanla başımın çaresine.